

[Hørhuf Rasmussen.]

måske kan have sin berettigelse. Jeg vil gerne pege på nogle ulemper ved sådanne indskudsboder. For det første, og det synes jeg er noget helt centralt, kan disse indskudsboder ved hestevæddeløbs- og cykelsportsbaner komme til at virke som konkurrenter til duetotalisatoren. Det er en kendt sag, at det er et udpræget spil for den lille mand, og jeg er lidt bange for, at duesporten skal lide skade, hvis man er for ukritisk ved fastsættelsen af antallet af indskudsboder. Det er sådan, at duesporten giver ret store beløb til velgørende formål, og det kan man vel ikke ligefrem sige er fremherskende, når man ser på overskuddet i de andre sportsgrene, hvor man naturligvis i højere grad har sportslige hensyn at tage.

Det er blevet nævnt som argumentation for indførelse af indskudsboder, at man dér havde et godt våben i kampen mod bookmakerne. Det stiller jeg mig stærkt tvivlende over for, fordi man her i landet må erkende, at vi har bookmakere, der forstår, at det at give en rabat ved indskud og oven i købet ved tab, betyder noget meget væsentligt for en spiller. Den højtærede finansminister har ikke ment sig i stand til at komme med nogen indrømmelse på dette område. Det kan jeg kun beklage, for jeg tror nemlig, at hvis vi kunne give plads- og vinderspillet en lille ekstra gevinst til spillerne, ville bookmakerne få et dræbende slag, som de måske ikke kunne overvinde. Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen nævnte V 5-spillet, men dér tror jeg nok det ærede medlem overdriver en lille smule, når han tror, at det er det, som bruges af bookmakerne. Jeg er overbevist om, at netop V 5-spillet er så kompliceret, at for bookmakervirksomheden, hvor der skal tages så mange hensyn, også hensyn til politiet — i hvert fald for at undgå at blive opdaget — vil plads- og vinderspillet være det, som vil være det karakteristiske.

Jeg kunne fristes til at nævne en anden ting, men det skal jeg undlade i denne forbindelse, for der opstår også en række andre problemer i forbindelse med indskudsboderne. Jeg har hørt den udtalelse falde, at man regnede med, at indskudsboderne ville virke som en magnet for bookmakerne. Hvis de ville det, var det

kun et spørgsmål om at stille sig op ved boderne med de fornødne styrker og tage alle bookmakerne. Men jeg tror, at bookmaking foregår på arbejdspladserne og ikke på spillestederne.

Til slut vil jeg sige om det problem, der vel nok mest har været nævnt i forbindelse med indskudsboderne, at jeg meget gerne ser, at man nedsætter antallet af indskudsboder; sker det, vil jeg være helt tilfreds med lovforslaget, som det nu foreligger.

Grøndahl: Udvalgsarbejdet har vist, at de små væddeløbsbaner med en ringe totalisatoromsætning ikke ville kunne opnå den med lovforslaget tilsigtede lempelse. Derfor er der af finansministeren stillet ændringsforslag, som er tiltrådt af det samlede udvalg, og som sikrer, at de første 15.000—20.000 kr.s totalisatorindskud altid er afgiftsfri. Dette hilser jeg med tilfredshed, da jeg ved første behandling netop gik ind for dette, og vi tiltræder selvfølgelig ændringsforslaget.

En drøftelse hestevæddeløbsforeningerne imellem er resulteret i en skitse, hvorefter landet opdeles i 3 områder med hensyn til indskudsboder; det finder jeg både sagligt og rimeligt, og da indskudsboderne kun kan oprettes efter ansøgning til finansministeriet og efter at ministeriet har indhentet udtalelser fra de stedlige myndigheder, kommunalbestyrelser og politimestre, synes dette mig tilstrækkeligt som kontrol. Hvis det konservative mindretal i udvalget, de ærede medlemmer hr. Ninn-Hansen og hr. Reedtz-Thott, skulle få ret i, at indskudsboderne vil fremme bookmakervirksomheden, kan finansministeren stoppe en sådan, da bevilningerne bliver givet år for år. Om så de, der skal finansiere indskudsboderne, under disse forhold vil tage en sådan risiko med den indskudte kapital, er noget, de selv må tage stilling til.

De omhyggelige udregninger i finansministeriet har desværre vist, at statskassen ikke kan tjene noget ved, at totalisatorafgiften nedsættes til 20 pct. på vinder og plads. Grunden er den, at statskassens tilskud af totalisatorafgiften til de arrangerende foreninger procentvis er ca. dobbelt så høj som i Sverige. Det er meget beklageligt, at afgiften, som af mig foreslået ved første behandling, ikke kan ned-